

ಒದಗಿಬರುವ, ನಮ್ಮ ಕವ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಿದೆಯೇ ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಇವನು ನಮಗೆ ಒಲಿದಿದ್ದಾನೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವವ್ಯಾರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಲೋಕವನ್ನು ಬಾಚಿ ತಪ್ಪಿ ‘ಅಯ್ಯೋ ಕಂದಗಳಿರಾ’ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ, ನಮ್ಮಷ್ಟೇ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಬಾ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡೋಣ, ಯಾಕಿಸ್ತು ಚಿಂತೆ ಎಂದು ಕೊನ್ನಿಲಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾ, ನಮಗೆ ಗೌತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ನಮನ್ನು ಒದುಕಿಣ ಆಗುಹೋಗಳಿಗೆ ಸಜ್ಜ ಮಾಡಿ, ಅಯ್ಯು, ಇನ್ನು ಒದುಕಿಳೋ ಹೋಗು ಎಂದು ಕೋಸುವ ‘ಅಭಯ ವೃಕ್ಷಿತ್ತು’ಕ್ಕಿ ನಾವೆಳ್ಳೋ ಕಾಯುತ್ತೇಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ವೃಕ್ಷಿತ್ತುಕ್ಕೆ ವೀರೆವ ಶಕ್ತಿ ಎನ್ನುವ ಗಳಿಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದೆ ಆಗುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾತೊರೆಯುವುದು.

ಆದರೆ ಬಿಂದು ಮಾಧವ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖಿಪುಟದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುವಂತೆ, ‘ದೇವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾಜವಾದಿ’. ಸಮಾಜವಾದಿ ಎನ್ನುವ ಅಭಸಿಕ ಜನನಾಯಕನ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವ ಮೂಲಕವೇ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು ಬಿಂದುಮಾಧವನ ವೃಕ್ಷಿತ್ತದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದ್ದಿವುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ವರ ಕೊಡುವ, ಪವಾಡ ಮಾಡುವ ಜನರನ್ನು ಈ ಮೂಲಕವೇ ಬೆರಿಗಿನಲ್ಲೇ ಬೆಳ್ಳಿಬೀಳಿ ಭರು ಮತ್ತು ಅಭಯಗಳ ಗೆರಿಯನ್ನೇ ಅಳಿಸಿದುವ ವೈಕಿರಣವನ್ನಲ್ಲ. ಅವನು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಬೀಡಿಯ ಕೊರಿಯನ್ನೇ ತಾಯಿತವಾಗಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯವನು. ಮುಳ್ಳಿದ ತೋಳಿನಿಂದ ಬೂದಿ ಕೊಡುವವನನ್ನಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ಮಾಡುವವನೂ ಅಲ್ಲ. ನೋಡ ನೋಡತ್ತೇಲೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣದ್ದುರಿಗೇ ನಮನ್ನು ಹಾರು ಮಾಡಬಲ್ಲವನ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮಟ್ಟಿತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಿಂದು ಮಾಧವನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ನಗಣ್ಯ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಇರುವುದು, ಹಸಿದವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ, ತಾನು ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಬಂದ ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಅತಿಧಿಗಳಿಗೆ ಮಾಂಸಾಹಾರ ತರಿಸಿ ಬಡಿಸಿ ಅವರ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂತೋಷ ಕಾಣಿಸುವವನು. ನೆಲವನ್ನು ಉಳಿಸುವವನು, ದೇವರನ್ನು ಜನಪರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನುಸಯದಲ್ಲಿ, ಜಗತ್ವಾದಿ, ಕಾಗಾಡಿ ಒಬ್ಬಿಸುವವನು. ತನ್ನ ಕಾಯಕ ದಾಸೋಹದ ಮೂಲಕವೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾಯಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಿತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವವನು.

ಈ ಬಿಂದುಮಾಧವ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವೃವಸ್ತೇಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರ್ಜೀಸುವ ‘ಜನನಾಯಕ’ನೂ ಅಗಿದ್ದಾನೆ. ಬಹುತ್ತಾ ಈ ಗುಣವೇ ಓದುಗರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಕಿಕೆನಿಂದ ಒಪ್ಪಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದು ಕೂಡ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿವರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲಿವ’ರಷ್ಟೇ ಇಂದಿನ ದೇವಮಾನವರಿಗಿಂತ ಈತ ನಿರ್ವಾಯಕವಾಗಿ ಭಿನ್ನನಾಗುವುದು ಈತ ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ಆರಾಧಿಸುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ‘ಬಂಡವಾಳ’ವಾಗಿ ಹಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು, ಆರಾಧಕರನ್ನು ಬಿಂದುಮಾಧವ ‘ಆತ್ಮ’ಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ತನ್ನ ವಂದಿಮಾಗಧರಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

‘ಕೊಡುವುದೇನು ಕೊಂಬುದೇನು ಒಲವು ಸೈಂಹ ಶ್ರೀತಿ’

ಇದು ಬಿಂದುಮಾಧವ ತನ್ನ ಜೊತೆಯ ಜನನೋಂದಿಗೆ, ತಾನೂ ಬಂದಂಗ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆಗೆ, ತಾನು ಮನಸಾರೆ ನಂಬಿ ನಷ್ಟಿದ ದೇವರೊಂದಿಗೂ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧ. ಬುದ್ಧನನ್ನು ಪ್ರೇಮಭಿಕ್ಷು ಎನ್ನಿತ್ತೇವೆಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಬಿಂದುಮಾಧವನೂ ಪ್ರೇಮಭಿಕ್ಷುವೇ. ಆದರೆ ಇವನ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧನಿಗಿಂತ ಶರಣರ ಪ್ರಭಾವವೇ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವುದು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.